

11.10.2026

הבהרות לחברי הקיבוץ בנושא השימוש במבנה המרכז הטיפולי

בימים האחרונים מופצת עצומה העוסקת בשימוש במבנה המרכז הטיפולי ובאופן קבלת ההחלטות בנוגע לעתידו. לנוכח הדברים שעלו, חשוב לנו להציג בפני החברים את הרקע להחלטה, את השיקולים שעמדו בבסיסה ואת המענה לסוגיות המרכזיות שהועלו.

1. צורכי הקהילה והשימוש במבני הציבור

במשך כ-30 השנים האחרונות הושכר מבנה המרכז הטיפולי למועצה האזורית מטה אשר, תמורת דמי שכירות חודשיים בסך 800 דולר. בימים אלה הסתיים הסכם השכירות, ונדרש לבחון מחדש את השימוש במבנה ואת האפשרויות העומדות בפנינו.

במסגרת הדיונים על הצמיחה הדמוגרפית, שהתקיימו באסיפה בשנת 2026, נערכה עבודה מקיפה לבחינת ההתפתחות הדמוגרפית הצפויה בעשר השנים הקרובות ולמיפוי הצרכים הקהילתיים הנגזרים ממנה. מסקנת העבודה הייתה כי בשלב זה אין צורך בהוספת מבני ציבור מעבר למבנים הקיימים.

למעשה, לקהילה יש כיום מבני ציבור שאינם משמשים לצרכים קהילתיים שוטפים, ולכן הם מושכרים לגורמים חיצוניים לתקופות קצרות יחסית, של עד חמש שנים. בין המבנים הללו ניתן למנות את בית הדקל, מבנים בתחום רונסון והקומה השנייה בסנטר.

הכנסות מהשכרת נכסים אלה מסייעות במימון הפעילות הקהילתית השוטפת ובהפחתת נטל המסים המוטל על החברים. יש לזכור כי מדי שנה מועברים כ-2.7 מיליון ש"ח מרווחי העסקים לטובת איזון תקציב מסי הקהילה.

מתוך אחריות לניהול המשאבים המשותפים, מחובתנו לפעול למיצוי הפוטנציאל הכלכלי של הנכסים שבשליטת הקהילה, שאינם נדרשים כיום לשימוש קהילתי. כך ניתן לחזק את הבסיס הכלכלי של הקהילה ולסייע במימון השירותים והפעילויות השוטפות.

לאור זאת, ובהתאם לצורכי הקהילה כפי שנבחנו, לא זוהה צורך ציבורי במבנה המרכז הטיפולי, ולכן הכוונה הייתה להשכירו לגורם חיצוני, כפי שנעשה במשך עשרות שנים.

2. צורכי הבית הסיעודי והפתרון למגורי המטפלות

תהליך האכלוס של הבית הסיעודי החל ביוני 2025. במהלך שנת הפעילות הראשונה אוכלסו שלוש המחלקות הראשונות, והחל תהליך האכלוס של המחלקה הרביעית והאחרונה.

אחד האתגרים המרכזיים בהפעלת הבית הסייעודי הוא המחסור בכוח אדם בתחום הטיפול. לנוכח מצב זה והאפשרות להעסיק עובדים זרים בתחום, הגשנו בקשות וקיבלנו הקצאות להעסקתם. במציאות התעסוקתית הנוכחית, בדומה לענפים נוספים ובהם החקלאות, קשה מאוד לקיים פעילות סדירה בענף זה ללא העסקת עובדים זרים.

במהלך השנה פנה הבית הסייעודי לקהילה בבקשה לסייע במציאת פתרון מגורים בקיבוץ למטפלות הזרות המועסקות בו.

נבחנו מספר חלופות למגורים, אך חלק מהאתרים הפוטנציאליים כבר הושכרו לגורמים אחרים - בית וקיט ללופטק ובית הדקל למכינה - ובנוסף קיים מחסור בדירות זמניות בקיבוץ. על רקע זה נבחנה האפשרות להשתמש במבנה המרכז הטיפולי.

חשוב להדגיש כי העמדת המבנה לרשות הפעילות העסקית, במצבו הקיים וללא השקעה כספית מצד הקהילה, צפויה להניב דמי שכירות הגבוהים כמעט פי שלושה מדמי השכירות ששולמו עד כה.

הפתרון המוצע נותן מענה לצורך תפעולי ממשי של הבית הסייעודי, ובמקביל מאפשר לקהילה להפיק תועלת כלכלית טובה יותר מנכס שאינו נדרש כיום לצרכיה הציבוריים.

3. השפעה על צביון הקיבוץ ואורחות החיים

אחת הסוגיות שעלו בעצומה היא השאלה האם מגורי המטפלות בתחומי הקיבוץ עלולים לשנות את צביונו ואת אורחות חייו.

לעמדתנו, מתן פתרון מגורים לעובדות המעניקות שירות חיוני לחברי הקיבוץ אינו פוגע בצביון הקהילתי. להפך, הוא מבטא ערכות הדדיות, אחריות ודאגה למי שמספקות שירות משמעותי לחברי הקהילה, ובפרט לאוכלוסייה המבוגרת ולמי שזקוקים לטיפול ולסיוע.

הבית הסייעודי הוא חלק בלתי נפרד מחיי הקהילה, והיכולת להפעילו באופן תקין ורציף היא אינטרס משותף של כולנו. מתן מענה לצורכי כוח האדם והמגורים שלו הוא חלק מהאחריות שלנו להבטיח את המשך פעילותו.

4. ביטחון אישי ותחושת מוגנות

סוגיה נוספת שעלתה היא החשש מפגיעה בביטחון האישי ובתחושת המוגנות של החברים.

מטפלות סיעודיות נמצאות בקרבנו כבר עשרות שנים, במסגרת הטיפול בחברי הקיבוץ. לאורך השנים, למיטב ידיעתנו, לא אירעו מקרים המעידים על פגיעה בביטחון האישי הנובעת מעצם נוכחותן בקהילה.

מדובר בעובדות הממלאות תפקיד חשוב, באחריות ובמסירות, ומעניקות טיפול לאנשים הזקוקים לכך. ראוי לבחון את הסוגיה על בסיס עובדות, ניסיון מצטבר והתייחסות עניינית לחששות, ולא מתוך הנחות מוקדמות.

נוסף על כך, מגורי המטפלות בקיבוץ עשויים להפחית את הצורך בנסיעות אל מקום העבודה וממנו, שכן הן יוכלו להגיע לעבודה ברגל. בכך עשויה להצטמצם גם תנועת כלי הרכב בקיבוץ ולתרום לבטיחות בדרכים.

5. לסיכום

הבחינה של השימוש במבנה המרכז הטיפולי נעשתה על רקע צורכי הקהילה, מצבת מבני הציבור הקיימים, האחריות לניהול הנכסים המשותפים והצורך לתת מענה תפעולי לבית הסיעודי.

עמדתנו היא כי השימוש המוצע מאפשר לנצל נכס שאינו נדרש כיום לצורכי ציבור, לשפר את התשואה הכלכלית המתקבלת ממנו ולתת מענה לצורך ממשי של הבית הסיעודי, מבלי שהדבר מהווה כשלעצמו פגיעה בצביון הקיבוץ או בתחושת הביטחון של חבריו.

אנו מכבדים את זכותם של החברים להביע את עמדתם ולחלוק על החלטות, ורואים חשיבות רבה בקיום דיון ענייני המבוסס על מכלול הנתונים והשיקולים.

אנו מקווים כי לפני קבלת החלטה על חתימה על העצומה, כל אחד ואחת מהחברים ישקלו את התמונה המלאה, על היבטיה הקהילתיים, הכלכליים והתפעוליים, ויבחנו את הנושא מתוך אחריות משותפת לעתיד הקיבוץ ולרווחת חבריו.

בברכה,

גל קפלן – יו"ר ועד הנהלה

אורי כובס – יו"ר מועצת מנהלים עסקית